

**DIUMENGE VINT-I-QUATRE
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA

El Senyor es desdigué del mal que havia dit que faria al seu poble

Lectura del llibre de l'Èxode

32, 7-11, 13-14

En aquells dies el Senyor digué a Moisès:

— «Baixa de pressa, perquè el teu poble,
que tu havies tret del país d'Egipte,
s'ha pervertit.

De seguida s'han desviat del camí que jo els havia ordenat.

S'han fet fondre un vedell i es prosternen davant d'ell,

li oferixen sacrificis i diuen:

“Poble d'Israel, ací tens els teus déus,
els que t'han tret del país d'Egipte.”»

El Senyor digué a Moisès:

— «Veig que este poble té el bescoll molt dur.

Per tant, deixa que ara s'encenga contra ell
la meua indignació i els extermini.

Després faré de tu un gran poble.»

Però Moisès volia aplacar el Senyor, el seu Déu i li deia:

— «Senyor, ¿per què s'ha d'encendre el vostre enuig
contra el vostre poble,

que heu fet eixir del país d'Egipte
amb gran poder i amb mà forta?

Recordeu-vos d'Abraham, d'Isaac i d'Israel,
els vostres servents,

als quals va jurar per vós mateix i els diguéreu:

“Multiplicaré la vostra descendència

com les estrelles del cel,

donaré tot este país als vostres descendents

i el posseiran per sempre.”»

Llavors el Senyor es desdigué del mal

que havia dit que faria al seu poble.

Paraula del Senyor.

SALM RESPONSORIAL

51 (50), 3-4.12-13.17 i 19 (R.: Lc 15, 18)

R. M'alçaré i aniré a buscar mon pare i li diré:
«Pare, he pecat contra el cel i contra tu.»

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que ameu tant;
vós que sou tan bo, esborreu les meues faltes;
llaveu-me molt bé de les culpes,
purifiqueu-me dels meus pecats.

R. M'alçaré i aniré a buscar mon pare i li diré:
«Pare, he pecat contra el cel i contra tu.»

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur,
feu renàixer en mi un esperit nou.
No m'aparteu de la vostra presència,
ni em lleveu el vostre alé sagrat.

R. M'alçaré i aniré a buscar mon pare i li diré:
«Pare, he pecat contra el cel i contra tu.»

Obriu-me els llavis, Senyor,
i proclamaré la vostra alabança.
El sacrifici que oferisc, Senyor, és un cor penedit;
un esperit que es penedix,
vós, Déu meu, no el menyspreeu.

R. M'alçaré i aniré a buscar mon pare i li diré:
«Pare, he pecat contra el cel i contra tu.»

LECTURA SEGONA

Jesucrist vingué al món a salvar els pecadors

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu

1, 12-17

Done gràcies a aquell qui m'ha fet fort,
Jesucrist, Senyor nostre,
ja que s'ha fiat de mi
i ha volgut donar-me este ministeri,
encara que primer jo blasfemava contra ell,
el perseguia i l'injuriava.
Però Déu s'apiadà de mi
perquè jo no tenia fe i actuava amb ignorància.
I la gràcia de nostre Senyor ha sigut molt abundosa,
juntament amb la fe i l'amor
que hi ha en Jesucrist.
Això que ara et diré és digne de fe
i mereix tota confiança:
que Jesucrist vingué al món a salvar els pecadors,
entre els quals jo soc el primer.
Però Déu s'apiadà de mi
perquè Jesucrist poguera demostrar primerament en mi
tota la grandesa de la seua paciència,
fent de mi un exemple
dels qui creurien en ell i tindrien així la vida eterna.

Al rei del segles,
Déu únic, immortal i invisible,
honor i glòria pels segles dels segles. Amén.

Paraula de Déu.

EVANGELI

En el cel hi haurà alegria per un sol pecador penedit

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc

15, 1-32

En aquell temps, els recaptadors d'impostos,
i altres pecadors, s'acostaven a Jesús per escoltar-lo.
Els fariseus i els mestres de la llei murmuraven
i deien:

— «Eixe home acull els pecadors i menja amb ells.»

Jesús els proposà esta paràbola:

— «¿Quin home d'entre vosaltres, si tenia cent ovelles
i en perdia una,
no deixaria les noranta-nou en el desert
i aniria a buscar la perduda fins que la trobara?
I quan l'haguera trobada,
¿no se la posaria al muscle tot content
i, arribant a casa, cridaria els amics i els veïns
dient-los:

“Veni a celebrar-ho: he trobat l'ovella
que havia perdut.”?

Jo vos dic que, igualment, hi haurà també més alegria en el cel
per un sol pecador penedit
que no per noranta-nou justos,
que no necessiten penedir-se.

O bé, ¿quina dona si tenia deu monedes de plata
i en perdia una,
no encendria una llàntia i agranaria la casa
i la buscaria amb tot l'interés fins que la trobara?
I quan l'haguera trobada,
¿no cridaria les amigues i les veïnes dient-los:
“Veni a celebrar-ho amb mi:
he trobat la moneda que havia perdut.”?»

Igualment jo vos dic que hi ha una alegria semblant
entre els àngels de Déu
per un sol pecador que es penedix.»

I digué encara:

— «Un home tenia dos fills.
Un dia, el més jove digué al pare:
“Pare, dona’m la part de l’herència que em toca.”
Ell els repartí els seus béns.

Al cap d’uns quants dies, el fill més jove va vendre tot el que tenia,
se n’anà amb els diners a un país llunyà
i, una vegada allí, dilapidà la seua fortuna
portant una vida dissoluta.

Després d’haver-ho malgastat tot,
vingué una gran fam en aquell país
i començà a passar necessitat.
Llavors es llogà a un propietari d’aquell país,
que l’envià als seus camps a pasturar porcs.
Desitjava saciar-se amb les garrofes
que menjaven els porcs,
però ningú li’n donava.
Llavors reflexionà i es digué:
“¡Quants jornalers de mon pare tenen pa de sobra,
i jo m’estic ací morint de fam!
M’alçaré i aniré a buscar mon pare i li diré:
‘Pare, he pecat contra el cel i contra tu.
Ja no meresc que em diguen fill teu;
tracta’m com a un dels teus jornalers’.”
I se n’anà a buscar son pare.

Encara estava lluny,
quan son pare el va veure i es commogué,
i va córrer a abraçar-lo i a besar-lo.
El fill li digué:
“Pare, he pecat contra el cel i contra tu.
Ja no meresc que em diguen fill teu.”

Però el pare digué als seus criats:

“De pressa, porteu el vestit millor i poseu-li'l,
poseu-li també un anell al dit i unes sandàlies als peus,
porteu el vedell gros i mateu-lo, mengem i celebrem-ho,
perquè este fill meu era mort i ha tornat a la vida;
estava perdut i l'hem trobat.”

I es posaren a celebrar-ho.

Mentrestant, el fill major estava en el camp.

Quan, de tornada, s'acostava a casa sentí músiques i balls
i cridà un dels criats
per a preguntar-li què era allò.

Ell li digué:

“Ha tornat el teu germà.

Ton pare, content d'haver-lo recobrat en bona salut,
ha fet matar el vedell gros.”

El fill major s'indignà i no volia entrar.

Llavors el seu pare va eixir i l'insistia.

Però ell li respongué:

“He passat tants anys al teu servici,
sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments,
i no m'has donat mai un cabrit per a fer festa
amb els meus amics;
ara que torna eixe fill teu
després de consumir els teus béns amb prostitutes,
has fet matar el vedell gros.”

El pare li contestà:

“Fill, tu sempre estàs amb mi,
i tot el que és meu és teu.

Però ara calia celebrar-ho i alegrar-se,
perquè eixe germà teu era mort i ha tornat a la vida;
estava perdut i l'hem trobat.”»

Paraula del Senyor.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

15, 1-10

En aquell temps, els recaptadors d'impostos,
i altres pecadors, s'acostaven a Jesús per escoltar-lo.
Els fariseus i els mestres de la llei murmuraven
i deien:

— «Eixe home acull els pecadors i menja amb ells.»

Jesús els proposà esta paràbola:

— «¿Quin home d'entre vosaltres, si tenia cent ovelles
i en perdia una,
no deixaria les noranta-nou en el desert
i aniria a buscar la perduda fins que la trobara?
I quan l'haguera trobada,
¿no se la posaria al muscle tot content
i, arribant a casa, cridaria els amics i els veïns
dient-los:

“Veni a celebrar-ho: he trobat l'ovella
que havia perdut.”?

Jo vos dic que, igualment, hi haurà també més alegria en el cel
per un sol pecador penedit
que no per noranta-nou justos,
que no necessiten penedir-se.

O bé, ¿quina dona si tenia deu monedes de plata
i en perdia una,
¿no encendria una llàntia i agranaria la casa
i la buscaria amb tot l'interès fins que la trobara?
I quan l'haguera trobada,
¿no cridaria les amigues i les veïnes dient-los:
“Veni a celebrar-ho amb mi:
he trobat la moneda que havia perdut.”?»

Igualment jo vos dic que hi ha una alegria semblant
entre els àngels de Déu
per un sol pecador que es penedix.»

Paraula del Senyor.